

ligedes stillet det Vndringsforslag, at Ordet: „bøde“ forandres til: „betale“, hvilket vistnok er mere korrekt. — Jeg tør maaste gøre opmærksom paa, at der er indløbet en lille Trykfejl i § 26, som jeg vil bede den høitærede Formand om at rette, idet der i næstsidste Stykke under Nr. 6 staar: „§ 29“, hvilket skal være § 28. Dette er altsaa kun en Trykfejl.

Til § 33 er stillet et mindre Vndringsforslag, som gaar ud paa at fastsætte Straf for andre Overtrædelser af Loven end dem, der udtryffeligt ere nævnte. — Til § 34 er der endelig stillet et Vndringsforslag. Ved nærmere Overvejelse fandt man det nemlig rigtig at bestemme udtryffeligt, at de Forseelser, der omhandles i §§ 14—16, ogsaa skulde være Genstand for offentlig Raatale, og derfor har jeg ment det nødvendigt eller i ethvert Tilfælde heldigt, at der her i § 34 ogsaa fandtes en Henviisning til § 31, saa at første Stykke af § 34 altsaa kom til at lyde saaledes, hvis dette Vndringsforslag vedtages: „Overtrædelser af de i §§ 31, 32 og 33 anførte Bestemmelser behandles som offentlige Politifager.“

Saa er der endelig det sidste Vndringsforslag til § 36. Det er fremkommet efter den Henstilling, som det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds (Det. Hansen) fremsatte, og det gaar ud paa, at Præscriptionen af Erstatningsansvar skal regnes fra samme Tidspunkt som Præscriptionen af Straffeansvaret. — Jeg har hermed gennemgaaet de stillede Vndringsforslag og tillader mig at anbefale dem til Vedtagelse.

Indenrigsministeren (J. N. S. Lev): Jeg skal tilraade Tinget at vedtage samtlige de stillede Vndringsforslag. Kun et enkelt af dem giver mig Anledning til en kort Udtalelse. Flere af dem ere jo kun Redaktionsændringer, og enkelte af dem ere Forbedringer. Men jeg tør ikke sige om Vndringsforslaget under Nr. 10 til § 20, at det er en Forbedring. Det giver Indenrigsministeren en Bemyndigelse til at tillade Anvendelse af Gift mod Koddyr under visse nærmere bestemte Forhold, efter at vedkommende Kommunalbestyrelse har undersøgt Spørgsmaalet. Jeg tror hverken, at Kommunalbestyrelserne eller Indenrigsministeren ere ganske særlig egnede til at befatte sig med dette Giftspørgsmaal. Jeg har tilladt mig at udtale det samme ved en tidligere Behandling, men jeg skal ikke derfor modsætte mig Forslaget. Det er lykkedes Udvalget at opnaa Enighed derom mellem de forskellige Sider, og jeg er vant til det, at naar ærede Medlemmer ikke kunde blive enige om andet, blive de enige om at slyde Sagen fra sig og lægge Ansvaret paa Mi-

nisteren. Det samme er Tilfældet her. Jeg er vant til at finde mig i det, og derfor kan jeg bedre finde mig i det ogsaa i dette Tilfælde. I øvrigt kan jeg som sagt anbefale Vndringsforslaget til Vedtagelse.

Det. Hansen: Jeg tror ikke, at det første af de af Ordføreren stillede Vndringsforslag under Nr. 1 til § 17 om, at Ordene: „dog kun“ skulle udgaa, er heldigt. Disse Ord ere komne til at staa to Gange, og nu foreslaar den ærede Ordfører, at det skulde udgaa der, hvor det findes anden Gang. Jeg tror nok, at det gør Sætningen i en vis Henseende mere korrekt, men den bliver meget vanskelig at forstå og udtrykker det, der skal udtrykkes, paa en noget unaturlig Maade. Da jeg imidlertid extendere, at det er en Forbedring mod, hvad der staar nu, skal jeg ikke her gøre videre Indvending derimod. — Jeg maa maaste bemærke, at jeg, som jeg udtalte her i Tinget, da jeg havde Ordet ved Forslagets 2den Behandling, ikke havde Lejlighed til at være til Stede under hele Sagens Behandling, og at der var adskillige Bemærkninger, jeg kunde ønske at fremsætte med Hensyn til flere Afsnit i denne Lov. Jeg havde haabet, at jeg, naar Lovforslaget forelaa trøkt til 2den Behandling, saa kunde have faaet Lejlighed til at se det igennem og derefter at konferere med det ærede Udvalg; men det hele er gaaet saa hurtigt, at der ikke blev Lejlighed dertil. Jeg havde ganske vist en Konference med den ærede Ordfører i Fredags, men det var under Mødet her i Salen og under Behandlingen af en Sag, der interesserede mig. Der er altsaa adskillige Bestemmelser i dette Lovforslag, som jeg ser paa med megen Betænkelse, men de Bemærkninger, jeg har at gøre, skal jeg tillade mig at udsætte, indtil Spørgsmalets Overgang til det andet Ting foreligger.

Jeg tror ligesom den ærede Indenrigsminister, at det af Udvalgets Vndringsforslag som findes under Nr. 10 til § 20, er en Slags Falliterklæring fra dette Tings Side. Man overlader til Indenrigsministeren i Forbindelse med Amtsrådene og Byrådene at finde ud af, hvor det skal være tilladt at sætte Gift for Koddyr, men det forekommer mig dog, at det er noget, som Lovgivningsmagten maa tage Bestemmelse om. Dette Spørgsmaal om, hvor vidt der overhovedet kan stilles Gift mod Koddyr, er jo dog et Slags Principspørgsmaal, som maa interessere Rigsdagen, og det gaar virkelig ikke an at overlade til Indenrigsministeren i Forbindelse med Amtsråd og Byråd at finde ud af, i hvilket Omfang og paa hvilken Maade Gift kan anvendes som Midde- til at